

Nr 831

Av herrar **Gustafson** i Göteborg och **Larsson** i Umeå, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 114, med förslag till förordning om ändring i förordningen den 30 november 1951 (nr 763) angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 691 i Första kammaren)

För rätt till särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst gäller för närvarande vissa spärregler i fråga om den ackumulerade inkomstens storlek. Det krävs således att denna skall uppgå till lägst 4 000 kronor, dock minst en tredjedel av den skattskyldiges taxerade inkomst. Motivet bakom den dubbla spärregeln, vilken infördes i förordningen vid dess tillkomst 1951, har varit att söka begränsa förordningens tillämplighet till de påtagliga fallen av merbeskattning och således avlasta taxeringsmyndigheterna så långt möjligt från det omräkningsarbete som måste bli förenat med den särskilda skatteberäkningen för ackumulerad inkomst. Det bör i sammanhanget framhållas att 1951 års förordning i dess helhet var av provisorisk karaktär, och avsikten var att ompröva bestämmelserna efter viss tids erfarenhet.

Konstruktionen med en dubbel spärregel, framför allt kvotregeln, har visat sig behäftad med svagheter. Den har lett till ur saklig synpunkt klart obilliga resultat i de enskilda fallen. Den har visat sig svårbemästrad för den enskilde och har därför vållat klar irritation. Huruvida den på något märkbart sätt verkat minskande på taxeringsmyndigheternas arbetsbörda torde vara obevisat.

Skatteutredningen angående ackumulerad inkomst har med anledning av erfarenheterna föreslagit att kvotregeln skulle slopas. I stället borde enligt utredningen det fasta spärrbeloppet höjas från 4 000 kronor till 6 000 kronor.

Vid remissbehandlingen har det klart övervägande flertalet av instanserna tillstyrkt utredningens förslag om kvotregelns slopande. Särskilt vägande invändningar mot kvotregeln har anförts av länsstyrelserna i Malmöhus län och Jönköpings län. Meningarna har däremot varit delade om förslaget att höja det fasta beloppet.

Trots de starka skäl som anförts mot kvotregeln både av utredningen och vid remissbehandlingen föreslår finansministern att regeln skall kvarstå, låt vara något justerad. De praktiska erfarenheterna talar enligt vår me-

ning entydigt för att kvotregeln bör slopas. Bärande motiv för att höja det fasta spärrbeloppet, 4 000 kronor, finns enligt vår uppfattning inte heller. Som Landsorganisationen påpekat kan en ackumulerad inkomst av 4 000 kronor slå rätt hårt ur marginalskattsynpunkt. Också TCO och SACO har i sina remissyttranden avstyrkt den av utredningen föreslagna höjningen av minimibeloppet. Vi delar löntagarorganisationernas uppfattning och avstyrker finansministerns förslag om en höjning av det fasta spärrbeloppet till 5 000 kronor.

Vi föreslår alltså,

att riksdagen med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 114 måtte besluta att minimibeloppet för rätt till beskattning för ackumulerad inkomst skall fastställas till 4 000 kronor och att den s. k. kvotregeln — att den ackumulerade inkomsten skall uppgå till viss del av den skattskyldiges inkomst — skall slopas, samt att således 2 § 2 stycket förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst skall ha följande lydelse:

Skatteberäkning enligt 1 § må ske endast under förutsättning att den inkomst, som skall ligga till grund för skatteberäkningen, uppgår till minst 4 000 kronor.

Stockholm den 10 april 1962

Sven Gustafson
i Göteborg

Sigvard Larsson
